

Radovan Brenkus

Urodzony w Bardejowie – Słowacja. Wydawca, krytyk literacki, tłumacz literatury z języka polskiego na język słowacki. Autor pięciu tomików poetyckich oraz jednego zbioru opowiadań prozą. Laureat wielu nagród literackich.

Śnienie z bestią

(fragmenty poematu)

Gdy się wie, dlaczego musi być niebo,
gwiazda po krzyku ubiera się w echo.
Jej szaty dają sens poznaniu,
grobu pod sercem, gdzie żal
za przeżytym nie pozwala w oświetlonych
komorach wciągnąć w siebie kwiat.
Starcy dowidzą poza jego rysy,
gdzie wykopana gwiazda proponuje marzenie,
jakie odśnione przeważa wszystkie znamiona.
W nim odchylona często myślę
o pozaludzkiej cywilizacji, punkcie granicznym,
po jaki udało się jej dojść,
aby ludzie spróbowali także
czuć nie tylko nad tym, co jest.
Diabeł w ludzkiej postaci?
Człowiek jako dostojny żebrak.
Już wie: pogarda dla śmierci gardzi życiem.
Zrodzony na szalach kosmosów
rozważa o ostatniej bramie,
zaraz gdy mu do oczu wciśnie się przepaść.

Zaraz gdy mu do oczu wciśnie się przepaść,

klucz do ostatniej bramy
staje się złotym na ziemi. Z wysiłkiem,
gdyż ktokolwiek zerwie sobie maskę,
zostaje bez twarzy, a gdy ją założy,
mówi jej ustami – nieistniejące dno
odsuwa niczym pustą szklankę.
A ty, taki ludzki, że się zjawiłeś,
mówiłeś o grze w karty,
podczas której nie spadają głowy:
– Nie przyszedłem, abym cię posiadał.
Nie dam ci wiecznej młodości.
Chcę, abyś została oczami,
nimi jesteś najszlachetniejsza. –
Wtedy zrozumiałam,
że słuchasz głosu ostrzegawczego,
jaki nie podnosi się z ruin niczym prorocstwo.
Akordu półsnów poza groźbą,
jak przyspieszyć krew po rubin,
być w podziemiu o niebo wyżej.

Tłumaczenie:
Marta Pelinko

Teresa Paryna

Urodziła się w Sońnicy Jarosławskiej w rodzinie przesiedleńców z miejscowości Czyszki koło Lwowa, mieszka w Przemyślu. Jest autorką 18 zbiorów wierszy oraz laureatką wielu konkursów poetyckich. Wiersze publikowała także w około 50 almanachach, antologiach oraz w prasie ogólnopolskiej i polonijnej. Od 2001 r. należy do rzeszowskiego oddziału Związku Literatów Polskich, gdzie obecnie pełni funkcję skarbnika.

Dał mi skrzydła

Powiedział – jesteś aniołem!
Choć bywałam nie raz w siódmym niebie –
Bóg mi świadkiem – nie jestem święta.

Aniołowi nie liczy się lat,
siwych włosów, zmarszczek,
sztucznych zębów.
Nie stawia się nietaktownych pytań:
– czy na przykład nie bołą go skrzydła?
– czy nie zgubił w locie aureoli?
– czy nie ma alergii na ludzi?
Anioła się nie ostrzega,
by nie wypadł z orbity niebieskiej,
albo nie zaczął ogon komety.

Jestem aniołem...

Dotąd byłam podobna do émy
miotając się w ciasnym kloszu świata.
Bołał mnie kręgosłup,
miałam refluks i chroniczny katar.
Powtarzałam – byle do wiosny
zaliczając magnetronik i laser.

A tu nagle ktoś mi dał skrzydła!

styczeń 2017 r.

***

Cóż z tego,
że czas pośpiesznie
gubi, zmywa, depcze.
Że przez cały rok
szumi w uszach jesień.
Że dystans marzeń tak krótki
jak droga do marketu
i samotność
pod paznokciami.
Cóż, że martwym gradem
spadają
klepsydry, akcje, sondaże.

Kiedy jest takie imię,
przy którym serce
zrywa się i skacze
jak głupi szczeniak...

luty 2017 r.

Rozmijamy się

Cóż z przebiegłych kalkulacji,
z planów,
z przecuć,
z przypowiedni,
z wróżb.

Który to już raz –
za późno,
nie w porę.
A może jeszcze w fazie embrionu
czyjaś ręka określa różnice
kilku kropli,
kilku sekund,
kilku mikronów.

Tak się rozmijamy
na skrzyżowaniach,
na zimnych peronach,
w tanecznych transach.

Przyszłość jak równanie
z wielką niewiadomą.
na szczęście...

styczeń 2017 r.

Jan Belcik

Urodził się w Dukli, mieszka w Krośnie. Autor siedmiu tomików poetyckich. Debiutował zbiorem wierszy *W cieniu Cergowej* (1989), za który dostał nagrodę Fundacji A. Domagały-Jakuć w Łodzi. W jury tego konkursu zasiadała

wówczas m.in. Wisława Szymborska. Laureat wielu ogólnopolskich konkursów literackich.

Ziemia Obiecana

Przyjechałem tu
czując się winny

Wyjeżdżam
czując się winny

czy wina może
być łaską –

Wieczernik

Sala na górze
– bez sławnego fresku Leonarda da Vinci –
z południową ścianą grobu Dawida
nie wnosi niepokoju
ostatniej wieczery

Majstersztyki sklepienia
nad miejscem oczyszczenia
i ustanowienia eucharystii
łączą się z kamienną posadzką
nad którą unoszą się chóralne śpiewy
pielgrzymujących Filipińczyków
skutecznie zagłuszających
improwizację kwietniowego popołudnia

Nikt nie zamyka drzwi
do byłej arabskiej szkoły
– z mihrabem skierowanym ku Mekce –
i nikt już nie oczekuje
że Pojawisz się
w chwalebnym cieie

To stąd
po wybraniu Macieja
na dwunastego
wyszli apostołowie

po nas

Moje skromne
ego
oszołomione
– na górze Syjon –
trzydziestoma wiekami
wojen o pokój
też jest tego
niekoronnym świadkiem

Jerozolima, 10.04.2013

Regina Nachacz

Mieszkała w Rzeszowie, na emeryturze osiadła w Bolesławcu. Lubi pisać dla dzieci wierszyki, bajki i piosenki. Obecna ze swą poezją dla dorosłych (limeryki) i dla dzieci („Pluszak”) w każdym wydaniu naszego miesięcznika.

***

zamknięta w czterech ścianach
niemocy – wymykam się
na słoneczne podwórko
kwitnącego dzieciństwa

poznają z czasem
odcienie pragnień
niesprawiedliwe klęski
radość z przeżytej chwili

obcuję z dobrem i złem
szukając miłości
nadzieję mierzę wiarą
w codzienne cuda

***

zatoczyłam koło
prosto do źródła
owocuje spokojem dojrzałości
wycofanie nie jest słabością

wybrałam prawdę
zgubioną w zaułkach
wielkiego miasta

tu życie małe
blisko do człowieka
pod modrą kapliczką
świat u moich stóp

***

wydrapię z żywota
kolorowych zdjęć
pamięć szarych chwil

kiedy gdzie z kim
śniłam raj?
nie zabierajcie snów!

w samotną niedzielę
oczekuję znaku
na szczęśliwe dni

Czesław P. Kondrasiuk

Przyjęty do Związku Literatów Polskich w 1992 r. Autor tomików *Kojarzenie snu* (1967), *Kare konie* (1971), *Przepustka do słońca* (1990), *Nie zamykajcie drzwi* (1990), *Fraszkostrada* (1991), *Słoneczny koncert* (1992), *Modlitwa ostów* (1993), *Wybór wierszy* (1994), *Spowiedź* (1999), *Ślady serdeczne* (1999), *Różnice czasu* (2003), *Lotne ptaki* (2015).

Noc szpitalna II

*Pani Ordynator Gruźlicy i Chorób Płuc
doktor Ewie Schwarz, personelowi lekarsko-
pielęgniarskiemu oraz pozostałym służbom
za okazaną mi dbałość i serdeczność w czasie
leczenia, wiersz ten jako wyraz podziękii
dedykuje.*

Za oknem pada, drzewa mokną,
cienie latarni tańczą w mroku,
płochą myśl goni mą samotność
jak rozpędzony bystry sokół.

Tylko nadzieja wciąż majaczy
skryta głęboko na dnie duszy.
Próbuje rozgryźć wiele znaczeń,
wiele problemów chce poruszyć.

Szybkie oddechy ranią ciszę,
która zaległa wewnątrz sali.
Ją dłoń kojąca ukołysze,
jak delikatny dotyk fali.

Do listka

Danucie Zatorskiej

Listku zielony
drgający na wietrze,
ileż jest w tobie
siły i pokory.
Ciekawym wzrokiem
wciąż oglądasz przestrzeń,
od wczesnej wiosny
po jesienną porę.
Umiesz obcować
z promykami słońca,
prowadzić z nimi
intymne rozmowy
i przekazywać
swą miłość gorącą
cichym szemraniem
tajemniczej mowy.